

BỘ TÀI LIỆU ĐOẠN TRÍCH TRUYỆN NGŨ VĂN 9
ÔN THI VÀO THPT
CHUYỆN NGƯỜI CON GÁI NAM XƯƠNG – NGUYỄN DŨ
(4 ĐỀ)

ĐỀ 1

Trình bày cảm nhận của em về vẻ đẹp của nhân vật Vũ Nương trong đoạn trích sau:

“... Vũ Thị Thiết, người con gái quê ở Nam Xương, tính đã thùy mị, nét na, lại thêm tư dung tốt đẹp. Trong làng có chàng Trương sinh, mến vì dung hạnh, xin với mẹ đem trăm lạng vàng cưới về. Song Trương có tính đa nghi, đối với vợ phòng ngừa quá sức. Nàng cũng giữ gìn khuôn phép, không từng để lúc nào vợ chồng phải đến thất hòa. Cuộc sum vầy chưa được bao lâu thì xảy ra việc triều đình bắt lính đi đánh giặc Chiêm. Trương tuy con nhà hào phú nhưng không có học, nên tên phải ghi trong sổ lính đi vào loại đầu. Buổi ra đi mẹ chàng có dặn rằng:

-Nay con phải tạm ra tòng quân, xa lìa dưới gối. Tuy hội công danh từ xưa ít gặp, nhưng trong chỗ binh cách, phải biết giữ mình làm trọng, gặp khó nên lui, lờng sức mà tiến, đừng nên tham miếng mồi thơm để lỡ mắc vào cạm bẫy. Quan cao tước lớn nhường để người ta. Có như thế, mẹ ở nhà mới khỏi lo lắng vì con được.

Chàng quỳ xuống đất vâng lời dạy. Nàng rót chén rượu đầy tiễn chồng rằng:

-Chàng đi chuyến này, thiếp chẳng dám mong đeo được ấn phong hầu, mặc áo gấm trở về quê cũ, chỉ xin ngày về mang theo được hai chữ bình yên, thế là đủ rồi. Chỉ e việc quân khó liệu, thế giặc khôn lường, giặc cuồng còn lẩn lút, quân triều còn gian lao, rồi thế chẻ tre chưa có, mà mùa dưa chín quá kì, khiến cho tiện thiếp băn khoăn, mẹ hiền lo lắng. Nhìn trăng soi thành cũ, lại sửa soạn áo rét, gửi người ải xa, trông liễu tàn rũ bãi hoang, lại thổn thức tâm tình, thương người đất thú! Dù có thư tín nghìn hàng, cũng sợ không có cánh hồng bay bổng.

Nàng nói đến đây, mọi người đều ứa hai hàng lệ. Rồi đó, tiệc tiễn vừa tàn, áo chàng đành rút. Ngược mắt cảnh vật vẫn còn như cũ, mà lòng người đã nhuốm mối tình muôn dặm quan san.”

(Chuyện người con gái Nam Xương – SGK Ngữ văn 9 tập 1)

A. Dàn ý:

Phần	Nội dung
I. Mở bài	1. Mở bài: Giới thiệu nhà văn, tác phẩm và vấn đề nghị luận: - Giới thiệu tác giả, tác phẩm: - Giới thiệu vấn đề nghị luận: Khái quát về vẻ đẹp của Vũ Nương qua đoạn

	<p>trích: đẹp người, đẹp nét, yêu thương chồng rất mực</p> <p>- Trích dẫn đoạn trích</p>
<p>II. Thân bài</p>	<p>1. Khái quát:</p> <ul style="list-style-type: none"> - “Chuyện người con gái Nam Xương” là một trong số 20 truyện trích trong “Truyện kì mạn lục”, áng văn được người đời đánh giá là “thiên cổ kì bút”- cây bút kì diệu truyền tới ngàn đời. - - Truyện được viết từ cốt truyện cổ tích “Vợ chàng Trương”, nhưng với ngòi bút tài năng của mình, Nguyễn Dữ đã sáng tạo nên “Chuyện người con gái Nam Xương” rất riêng, giàu giá trị và ý nghĩa. - Qua câu chuyện về cuộc đời và cái chết thương tâm của Vũ Nương, tác phẩm đã làm nổi bật vẻ đẹp và số phận đau thương của những người phụ nữ trong xã hội phong kiến. - Truyện có sức hấp dẫn người đọc bởi các chi tiết đắt giá, các yếu tố hoang đường kì ảo <p>- Tóm tắt truyện:</p> <p>Chuyện kể về Vũ Nương, quê ở Nam Xương đẹp người đẹp nét, lấy chồng là Trương Sinh – con nhà giàu, ít học, tính đa nghi, cả ghen. Gia đình đang yên ấm hạnh phúc thì chàng Trương phải đi lính. Ở nhà, Vũ Nương sinh được con trai đặt tên là Đản. Nàng chăm sóc con và mẹ chồng chu đáo, lo thuốc thang, cầu khẩn thần Phật khi mẹ chồng ốm, lo ma chay chu tất khi mẹ chồng mất. Khi trở về, Trương Sinh nghe theo lời con trẻ nghi ngờ vợ phản bội. Vũ Nương một mực phân trần, giải thích nhưng Trương Sinh không nghe, thậm chí còn mắng nhiếc đánh đuổi đi. Vũ Nương không minh oan được bèn trẫm mình xuống sông Hoàng Giang tự vẫn. Nàng không chết do được các nàng tiên cứu. Dưới thủy cung, tình cờ nàng gặp người cùng làng là Phan Lang. Nghe kể chuyện nhà, Vũ Nương rơm rớm nước mắt và muốn trở về dương gian. Phan Lang về nói với Trương Sinh, chàng Trương hối hận, lập đàn giải oan cho nàng. Vũ Nương trở về lộng lẫy, rục rĩ giữa dòng sông, nói với chồng vài lời cảm tạ rồi biến mất.</p>
	<p>2. Cảm nhận về Vũ Nương</p> <p>a. Vũ Nương là một người phụ nữ xinh đẹp, nét na, đức hạnh, khéo léo, tế nhị, biết nhún nhường. (chứng minh qua lời giới thiệu của của tác giả và cách ứng xử của nàng với Trương Sinh)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nguyễn Dữ đã giới thiệu “<i>Vũ Thị Thiét người con gái quê ở Nam Xương, tính đã thùy mị nét na lại thêm tư dung tốt đẹp</i>”. => nàng không chỉ đẹp về hình thức bên ngoài mà còn có một tâm hồn đẹp, ở nàng hội tụ đầy đủ cả

công – dung – ngôn – hạnh.

- **Trương Sinh đã xin mẹ trăm lạng vàng cưới về.** Chi tiết này càng **tô đậm thêm vẻ đẹp của Vũ Nương.**

- Giữa hai nhân vật có sự cách bức.

+ Vũ Nương xinh đẹp nét na đức hạnh thì Trương Sinh lại có tính đa nghi.

+ Trương Sinh có cái quyền của một người đàn ông trong xã hội phong kiến Nam quyền, có quyền của nhà giàu đã phải bỏ trăm lạng vàng để cưới vợ.

=> Cuộc sống của Vũ Nương sẽ gặp rất nhiều khó khăn.

+ Hơn thế nữa, Trương Sinh với vợ lại luôn phòng ngừa quá sức

+ Nhưng *Vũ Nương luôn giữa gìn khuôn phép, không từng để vợ chồng phải đến thất hòa.*

=> **VN là một người phụ nữ khéo léo, tế nhị**

b. Vũ Nương còn là một người vợ yêu thương chồng. (chứng minh qua lời nói của Vũ Nương khi tiễn chồng ra trận)

- Trương Sinh và Vũ Nương cưới nhau chưa được bao lâu thì Trương Sinh phải ra trận bởi Trương Sinh tuy con nhà hào phú nhưng thất học nên phải đi lính vào buổi đầu.

- Lúc tiễn chồng ra trận, Vũ Nương đã rót chén rượu đầy mà rằng *“Chàng đi chuyến này, thiếp chẳng dám mong được đeo ấn hầu, mặc áo gấm trở về quê cũ, chỉ xin ngày về mang theo được hai chữ bình yên, thế là đủ rồi.*

=> Trong lời nói của Vũ Nương ta nhận ra tình cảm tha thiết mà nàng dành cho chồng.

+ Mong ước của nàng thật giản dị.

+ Nàng mong chồng trở về bình yên chứ không cần công danh hiển hách, ko cần phú quý vinh hoa. Nàng sợ con nàng khi chào đời sẽ ko có được sự chăm sóc, yêu thương của cả bố và mẹ, không muốn hôn nhân vừa đến đã tàn.

- Nàng lo cho nỗi vất vả, an nguy của chồng nơi chiến trận và dự cảm cả nỗi cô đơn trong những ngày vắng bóng chồng: *Chỉ e việc quân khó liệu, thế giặc khôn lường. Giặc cuồng còn lẩn lút, quân triều còn gian lao, rồi thế chẻ tre chưa có, mà mùa dưa chín quá kì, khiến thiếp ôm nỗi quan hoài, mẹ già triền miên lo lắng. Nhìn trăng soi thành cũ, lại sửa soạn áo rét, gửi người ải xa, trông liễu rủ bãi hoang, lại thổn thức tâm tình, thương người đất thú! Dù có thư tín nghìn hàng, cũng sợ không có cánh hồng bay bổng.”*

+ Lời nói của nàng thật khiến người đọc cảm động

+ Nàng không một lời than vãn về những vất vả mà mình sẽ phải gánh vác.

+ Nàng chỉ sợ một ngày kia chồng chẳng thể trở về, sợ rằng một mình nàng sẽ

	<p>phải trải qua những tháng ngày nhớ nhung, trống trải.</p> <p>=> Những lời nói của Vũ Nương cảm động đến mức khiến cho những người xung quanh ai nấy đều ứa hai hàng lệ và có lẽ người đọc cũng không khỏi động lòng.</p> <p>- Liên hệ: chị Dậu: Tấm lòng, tình yêu thương chồng của Vũ Nương khiến ta nhớ đến nhân vật chị Dậu trong tiểu thuyết “Tắt đèn” của nhà văn Ngô Tất Tố.</p>
	<p>3. Đánh giá</p> <p>*Đánh giá về nội dung và nghệ thuật</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bằng việc sử dụng linh hoạt ngôn ngữ (trần thuật và đối thoại) giàu tính ước lệ - (lời văn biền ngẫu), kết hợp miêu tả hành động; dùng nhiều điển tích, điển cố, Nguyễn Dữ đã làm nổi bật vẻ đẹp của nhân vật VN – một người phụ nữ đẹp người đẹp nết. - Nàng chính là hình ảnh đại diện của những người phụ nữ trong xã hội xưa – những con người dù cho cuộc sống có nhiều trái ngang, bất hạnh nhưng vẫn giữ được những phẩm chất vô cùng đẹp đẽ. - Qua đoạn trích, người đọc thấy được tấm lòng yêu mến, trân trọng của tác giả Nguyễn Dữ dành cho những người phụ nữ trong xã hội xưa <p>* Mở rộng nâng cao vấn đề, liên hệ thực tiễn, rút ra bài học:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Trong xã hội hiện đại, người phụ nữ đã khẳng định vị thế nhưng vẫn còn phải chịu nhiều bất công, thiệt thòi (<i>bị bạo hành, bóc lột, lạm dụng...</i>). Để hạnh phúc, người phụ nữ phải luôn cố gắng hoàn thiện bản thân, độc lập, tự chủ và nỗ lực đấu tranh đạt đến sự bình đẳng. - Trân trọng, tôn vinh phụ nữ là biểu hiện quan trọng và rõ nhất của tiến bộ xã hội và hạnh phúc gia đình.
III.Kết bài	<p>-Nhận xét chung về đoạn trích</p> <ul style="list-style-type: none"> - Đoạn trích khơi gợi tình cảm gì - Em rút ra được bài học gì từ đoạn trích

Bài viết tham khảo

I. MỞ BÀI:

Nguyễn Dữ là người học rộng tài cao, ông sống trong thời gian nhà Lê bắt đầu khủng hoảng, các tập đoàn phong kiến tranh quyền, đoạt vị với nhau. Bởi vậy ông ra làm quan không lâu sau đó lui về ở ẩn. Thời gian lui về ở ẩn, ông sưu tầm các truyện dân gian để sáng tác lại thành tập “Truyện kì mạn lục”. Trong số hai mươi truyện của truyện kì mạn lục, nổi bật nhất là tác phẩm Chuyện người con gái Nam Xương. Tác phẩm vừa giàu giá

trị hiện thực vừa thể hiện giá trị nhân đạo sâu sắc của tác giả. Đọc tác phẩm này người đọc không khỏi ấn tượng với nhân vật Vũ Nương- một người phụ nữ đẹp người, đẹp nết, yêu chồng hết mực. Đến với đoạn trích sau ta sẽ thấy được điều đó:

“Vũ Thị Thiết, người con gái quê ở Nam Xương, tính đã thùy mị, nết na, lại thêm tư dung tốt đẹp.

[...]

Ngược mắt cảnh vật vẫn còn như cũ, mà lòng người đã nhuốm mối tình muôn dặm quan san.”

II. THÂN BÀI:

1. Khái quát chung về tác phẩm

*** Khái quát**

“Chuyện người con gái Nam Xương” là một trong số 20 truyện trích trong “Truyện kì mạn lục”, áng văn được người đời đánh giá là “thiên cổ kì bút”- cây bút kì diệu truyền tới ngàn đời. - Truyện được viết từ cốt truyện cổ tích “Vợ chàng Trương”, nhưng với ngòi bút tài năng của mình, Nguyễn Dữ đã sáng tạo nên “Chuyện người con gái Nam Xương” rất riêng, giàu giá trị và ý nghĩa. Qua câu chuyện về cuộc đời và cái chết thương tâm của Vũ Nương, tác phẩm đã làm nổi bật vẻ đẹp và số phận đau thương của những người phụ nữ trong xã hội phong kiến. Truyện có sức hấp dẫn người đọc bởi các chi tiết đắt giá, các yếu tố hoang đường kì ảo

***Tóm tắt**

Chuyện kể về Vũ Nương, quê ở Nam Xương đẹp người đẹp nết, lấy chồng là Trương Sinh – con nhà giàu, ít học, tính đa nghi, cả ghen. Gia đình đang yên ấm hạnh phúc thì chàng Trương phải đi lính. Ở nhà, Vũ Nương sinh được con trai đặt tên là Đản. Nàng chăm sóc con và mẹ chồng chu đáo, lo thuốc thang, cầu khẩn thần Phật khi mẹ chồng ốm, lo ma chay chu tất khi mẹ chồng mất. Khi trở về, Trương Sinh nghe theo lời con trẻ nghi ngờ vợ phản bội. Vũ Nương một mực phân trần, giải thích nhưng Trương Sinh không nghe, thậm chí còn mắng nhiếc đánh đuổi đi. Vũ Nương không minh oan được bèn trẫm mình xuống sông Hoàng Giang tự vẫn. Nàng không chết do được các nàng tiên cứu. Dưới thủy cung, tình cờ nàng gặp người cùng làng là Phan Lang. Nghe kể chuyện nhà, Vũ Nương rơm rớm nước mắt và muốn trở về dương gian. Phan Lang về nói với Trương Sinh, chàng Trương hối hận, lập đàn giải oan cho nàng. Vũ Nương trở về lộng lẫy, rục rĩ giữa dòng sông, nói với chồng vài lời cảm tạ rồi biến mất.